

UNESCO, nova etapa

Les prioritats per al bienni 1994-95 –ens explica Santiago Cucurella– se centren en l'educació, l'instrument més útil contra els problemes del Tercer Món.

Amb la reelecció, quasi per unanimitat, de Frederic Mayor Zaragoza com a director general de la UNESCO fins al 1999, s'obre una nova etapa en aquesta organització internacional. Durant aquesta etapa, probablement, es consolidaran una bona part dels seus projectes i es produirà la reincorporació dels Estats Units i de la Gran Bretanya, que se'n van desvincular al 1984 i 1985 per disconformitat amb la gestió del senegalès M'Bow. Aquest fet va significar la retallada del 30% del pressupost, de manera que, actualment, la UNESCO té menys recursos que no fa vint anys.

Seguint la tònica encetada en els darrers exercicis, les prioritats de la UNESCO per al bienni 1994-1995 se centren en l'educació, considerada l'instrument més útil per a lluitar contra la pobresa, el deteriorament del medi ambient i les migracions massives. Aquests fets són deguts, en bona mesura, al creixement demogràfic que es dona als Països del Tercer Món, per causa d'una reducció de les taxes de mortalitat que no va acompanyada d'un procés equivalent quant a natalitat.

Això contrasta amb el que ocorre al Primer Món que, a hores d'ara, té unes taxes de natalitat i de mortalitat de les més baixes de la història. Tot plegat explica que les diferències entre els països rics i els països subdesenvolupats siguin cada cop més grans.

Diàriament neixen un quart de milió d'infants, la immensa majoria d'ells en països del Tercer Món, de manera que mentre als països de la tot just estre-

nada Unió Europea sembla que ja hàgim arribat a la fase d'estabilitat demogràfica –creixement zero–, en el conjunt del nostre planeta això potser no succeirà fins al segle XXII, amb una població mundial aproximada de 10.500 milions de persones, el doble de l'actual. Els ritmes fins a arribar a aquesta fita seran força variables: a l'Europa de l'Est, per exemple, difícilment s'aconseguirà abans de mig segle, i a la resta del món –excepte a l'Àfrica que hi arribarà encara més tard– fins al 2.100. Per això mateix, no resulta difícil d'entendre que, d'aquí a cent anys, el 90% de la població de la terra viurà al Tercer Món, en con-

dicions d'absoluta precarietat. Els països pobres i superpoblats tendeixen a ser cada cop més pobres perquè l'increment de població no va acompanyat d'un augment de recursos.

Mentre la taxa de natalitat europea se situa al voltant del 10 per mil, en una gran part del Tercer Món és de l'ordre del 40 per mil. Tot i que es percep una certa desaceleració, no és previsible que baixi a menys del 20-30 per mil a Llatinoamèrica, o del 15-20 per mil a la Xina, on avui viu ja prop d'una cinquena part de la població mundial. En els països més endarrerits de l'Àfrica, probablement es mantindrà per molt de temps una taxa de natalitat del 40 per mil.

La relació, doncs, entre creixement demogràfic i pobresa de recursos és evident. Per això mateix, sembla urgent d'aconseguir una reducció de la fecunditat com a única via per al creixement equilibrat i per al desenvolupament. I aquest objectiu és inabastable sense educació, precisament, la prioritat bàsica de la UNESCO per al proper bienni. Per a aconseguir-ho no sols hi destina la partida més important del seu pressupost, sinó que ha convocat per al 13 de desembre representants dels nou països més poblats del planeta per tal que els governs respectius facin seu aquest objectiu. Perquè amb l'educació no sols es lluita contra la superpoblació i la pobresa, sinó també contra la intolerància i el fanatisme que, sovint, a conseqüència de la incultura, són l'altra cara d'una mateixa moneda.

Santiago Cucurella

Frederic Mayor Zaragoza. Podrà consolidar els seus projectes.